

Πέρασε η τροπολογία που ξεμπλοκάρει τα δημόσια έργα

Υπερψηφίστηκε χθες βράδυ στη Βουλή το Αναπτυξιακό Πολυνομοσχέδιο της κυβέρνησης και μαζί, η τροπολογία του υπουργείου Υποδομών με την οποία γίνεται προσπάθεια να ξεμπλοκάρουν δημόσια έργα που έχουν κολλήσει λόγω της γνωστής ιστορίας με το καρτέλ.

«Πρέπει επιτέλους να μιλήσουμε σοβαρά και να μπει ένα τέλος σε αυτή την εικονική πραγματικότητα» τόνισε ο Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών, Κώστας Καραμανλής στην ομιλία του στη Βουλή για το αναπτυξιακό νομοσχέδιο.

Αναφορικά με την τροπολογία που βελτιώνει τη νομοθεσία για τους διαγωνισμούς δημοσίων συμβάσεων, που κατέθεσε μαζί με τους Υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης ο κ. Καραμανλής ανέφερε ότι πρόκειται για μία τροπολογία, η οποία έρχεται να κάνει δύο πράγματα:

-Αφενός να αποσαφηνίσει το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, που είχε θεσπίσει η προηγούμενη κυβέρνηση, σε σημεία που στην πράξη διαπιστώθηκε ότι δημιουργούνται μεγάλα προβλήματα.

-και αφετέρου, εκεί που χρειάζεται, να κάνει πολύ πιο αυστηρό το νομοθετικό πλαίσιο της προηγούμενης κυβέρνησης.

Υπενθυμίζω -πρόσθεσε- ότι το γενικό πλαίσιο του 4389/2016 είναι ότι όποια επιχείρηση διευθετεί τις υποθέσεις της στην Επιτροπή Ανταγωνισμού απαλλάσσεται από ποινικές και «πάσης φύσεως» άλλες διοικητικές κυρώσεις.

Ο τρόπος με τον οποίον διατυπώθηκε όμως μέρος αυτής της πρόβλεψης, και ιδίως το άρθρο 106 του νόμου, δημιούργησε σειρά αμφισβητήσεων και παρερμηνειών, που οδήγησαν σε έναν κυκεώνα ενστάσεων. Τι σημαίνει αυτό; Ότι έργα πάγωσαν ή έργα μελλοντικά θα μπορούσαν να παγώσουν, εξαιτίας μιας άστοχης,

ασαφούς, κακής διατύπωσης. Κι αυτό δεν δημιουργεί προβλήματα μόνο στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, αλλά και σοβαρότατα δυνητικά προβλήματα για ολόκληρη τη χώρα.

Όπως είναι οι μεγάλες καθυστερήσεις σε έργα που έχει ανάγκη ο τόπος. Η συνολική επιβάρυνση ενός κλάδου με 500.000 εργαζόμενους, ακόμα και ο κίνδυνος αφελληνισμού του. Αλλά και ο κίνδυνος, αν κλιμακωθεί μια τέτοια κρίση, να δημιουργηθεί φαινόμενο ντόμινο που θα πλήξει το τραπεζικό μας σύστημα και συνολικά την οικονομία.

Γι' αυτό και με απόλυτο σεβασμό στο ευρωπαϊκό δίκαιο αλλά και στη διάκριση των εξουσιών, ξεκαθαρίζουμε και αποσαφηνίζουμε πλήρως τα πράγματα, ώστε να μην υφίσταται καμία απολύτως παρανόηση. Να μην εμφανιστεί ποτέ ξανά στο μέλλον, παρόμοιο πρόβλημα ερμηνείας. Έτσι θα πάψουν να έχουν και ανασφάλεια όσοι σκέφτονται να υπαχθούν στο Νόμο. Ανασφάλεια που υπάρχει σήμερα και θα καταδίκασε το θεσμό σε αποτυχία.

Ταυτόχρονα, όμως, κάνουμε και κάτι ακόμα:

Για πρώτη φορά, ανέφερε ο Υπουργός, θεσπίζουμε μέτρα –ιδιαιτέρως αυστηρά- για όποιον επαναλάβει τις σχετικές παραβάσεις. Κάτι που δεν προβλεπόταν στο Νόμο του ΣΥΡΙΖΑ το 2016.

Δεν μπορεί δηλαδή μια εταιρεία κάθε τόσο να κάνει τις ίδιες παραβάσεις και στη συνέχεια να έρχεται και να διευθετεί την υπόθεσή της σαν να μην τρέχει τίποτα. Όχι. Την πρώτη φορά, να τη διευθετήσεις. Αν το κάνεις δεύτερη φορά, όμως, θα αντιμετωπίσεις σοβαρότατες κυρώσεις.

Συγκεκριμένα, αν εντός 6 ετών από την προηγούμενη έκδοση της αρχικής διαπιστωτικής απόφασης εκδοθεί νέα, αυτή θεμελιώνει λόγο αποκλεισμού της επιχείρησης από διαγωνισμούς για δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις παραχωρήσεων.

Κι αυτό θα ισχύει από την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου και στο εξής χωρίς να υπάρχει καμία αναδρομική ισχύς για τις

υποθέσεις που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται ενώπιον του ΣτΕ.

Με την τροπολογία αυτή λοιπόν:

-Αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα που είχε δημιουργήσει το προηγούμενο νομικό πλαίσιο.

-Ξεκαθαρίζουμε και αποσαφηνίζουμε μια και καλή τα πράγματα.

-Αυστηροποιούμε το νόμο εκεί που χρειαζόταν.

-Και θέτουμε σαφείς, καθαρούς, ενιαίους κανόνες για όλους, κατέληξε ο κ. Καραμανλής.

ΤΙ ΑΦΟΡΑ

Η συγκεκριμένη υπόθεση έχει αποτελέσει αφορμή για μια σειρά δικαστικών προσφυγών σχεδόν σε κάθε διαγωνισμό δημοσίου έργου. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τα μεγάλα έργα συνολικού ύψους 3,2 δισ. ευρώ που δημοπρατήθηκαν από το 2016 έως σήμερα, έργα συνολικού προϋπολογισμού 2,3 δισ. ευρώ είναι μπλοκαρισμένα λόγω προσφυγών.

Ειδικότερα η τροπολογία αλλάζει τις διατάξεις του νόμου 3959 του 2011 περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, προβλέποντας ότι η αναγνώριση της ευθύνης μέσω της διευθέτησης δεν θα πρέπει να επισύρει άλλες δυσμενείς συνέπειες, τόσο ποινικές όσο και διοικητικές, πέρα από την επιβολή προστίμου και τα «μέτρα συμπεριφοράς» που έχει επιβάλλει η Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Με αυτό τον τρόπο απαλλάσσονται από διοικητικές κυρώσεις οι κατασκευαστικές εταιρείες, οι οποίες το 2017 παραδέχθηκαν τη συμμετοχή τους σε πρακτικές στρέβλωσης του ανταγωνισμού, μετά από έρευνα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, καταβάλλοντας οικειοθελώς πρόστιμα συνολικού ύψους 80 εκατ. ευρώ.

Η αιτιολογική έκθεση αναφέρει πως «η προηγούμενη διάταξη αποδείχτηκε ότι γεννά κενά και ασάφειες λόγω της ελλειπτικής της διατύπωσης αναφορικά με το ακριβές εύρος των κινήτρων τα

οποία παρέχει στους διευθετήσαντες. Οι ασάφειες αυτές, αφενός, καθιστούν μη ελκυστικούς τους θεσμούς της επιείκειας και της διευθέτησης, αφετέρου, γεννούν αμφισβητήσεις και δικαστικές διενέξεις, στο πλαίσιο διαγωνιστικών διαδικασιών για δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις παραχώρησης».

«Οι τροποποιήσεις σήμερα είναι αναγκαίες, ώστε να διασφαλισθεί το δημόσιο συμφέρον με την έγκαιρη περάτωση διαγωνιστικών διαδικασιών, και με την απρόσκοπτη λειτουργία του εργοληπτικού κλάδου σε συνθήκες πραγματικού και υγιούς ανταγωνισμού», αναφέρεται ακόμη στην αιτιολογική έκθεση.